

"*Ahoj, nechtěl bys být v porotě letošní Porty v Řevnicích?*" zaznělo v telefonátu Aničky Roytové, hlavního guru Porty. Pozvání do poroty národního finále Porty jsem přijal okamžitě. Jednak takováto nabídka se neodmítá a za druhé považoval jsem to za čest a projev obrovské důvěry ze strany organizátorů Porty. Soutěž probíhala ve dvou dnech (v pátek a sobotu) ve čtyřech blocích po zhruba pěti soutěžících mezi vystoupeními hvězdných kapel. V porotě nás bylo sedm - Marcela Voborská, zpěvačka Pacifiku, Radek Tomášek, který kdysi hrál ve skupině Rangers a pak několik desítek let se svojí kapelou či sám, František Linhárek - zakladatel Poutníků a dlouholetý hudební manažer, Honza Dobiáš - hudební publicista a konferenciér, Ondra Paska - výborný hudebník z Vrchlabí, zaskakující občas v Pacifiku, Libor Čenda Cenek z kapely BG styl a já, člen kapely Načas, se kterou jsme se nasoutěžili na Portě až až. Soutěž začala v pátek v šest hodin, porotci dostali krásný barevný blok pro porotce, kam si mohli psát své postřehy. Rovněž jsem si na diktafon pořídil nahrávky kapel, abych si mohl případně ještě něco při nejasnostech doposlechnout. Rád bych se s vámi podělil o postřehy hudební i mimohudební, co mě překvapilo, co zamrzelo, co potěšilo.

Z mých poznámek:

Honza Ombre Blahynka - písničkář to má na takhle velké scéně těžké, musí přijít s něčím neotřelým, jako třeba Xindl X, písničky příjemné, kytaru by si mohl doladit, sympatické uvádění písniček, písničky mi poněkud splývaly.

Rendez - fou - škoda že nedorazil cajonista, hudbě by to hodně pomohlo, skvělá zpěvačka, hezké melodie, bohužel toto duo jsem docenil až druhý den na recitálu.

Potokap - neměli ideální zvuk, kytary ucinkané, celkově přebasované, ale za to kapela nemůže, vokály sezpívané, čisté, ale tak nějak u mě propluli.

Marod - příjemné rodinné muzicírování, Tesák je šikovný kluk, který je velkým příslibem do budoucna, čtvrtá píseň *Podzemí* je nádherná, se skvělým vícehlasem na konci refrénu. Být takové všechny, byli by u mě hodně vysoko. První dvě písně spíše pro Bránu nebo Dětskou portu.

LoukaBand - sehrané, účelná přesná rytmika, houslistka kapely - něco šokujícího, nikdy jsem nic takového na naší folkové scéně neslyšel a neviděl, excentrické, byl to doslova uragán a její výkon byl strhující. Zpětně musím konstatovat, že právě toto vystoupení mi utkvělo v paměti úplně nejvíce a zásadním způsobem ovlivnilo mé rozhodování, i když nešlo o písničky, které by si normální lidé mohli normálně zazpívat.

CZ - sympatický bigbítek s melodickými písněmi, z čehož píseň o tom, že je třeba občas se ožrat, je vyloženě hitovka. Slyšel jsem je i druhý den ráno na recitálu, sic s unavenými hlasy z předchozího večera a noci, ale líbili se mi. Styl písní je mi blízký.

Trio P.E.S. - proč jen proboha zařadili dvě převzaté písně, když mají dost svých, skvělý zpěv, přirozený projev, dokonce poslouchám i slova, na což se mi u mnohých kapel nedaří soustředit.

Choroši - šla o nich samá chvála, byl jsem na ně zvědavý. Na velké scéně jejich vystoupení vyznělo poněkud mdle. Do textů jsem se nebyl schopen zaposlouchat, moc konkrétní basa a

Finálová soutěž Porty 2014 aneb "Koho jste nám to proboha vybrali?"

Napsal uživatel Honza Komín
Neděle, 06 Červenec 2014 20:51

řídke kytary, za což opět kapela nemůže, bylo slyšet dost nepřesností, takový hodný Hop trop.

Disneyband - na to jak skvělí muzikanti v triu hrají, mi toto vystoupení přišlo trochu rozpačité, hezké dvojhlasy, zbytečně dlouhá sóla, čtvrtá píseň pěkná rytmická.

Dunibuch - trochu bez drajvu, hezky sezpívané, za píseň pro Janíčky, která byla věnovaná Janíčkům, děkuji, ještě nikdo mi píseň nevěnoval.

Nevermore a Kosmonaut - písně mají hlavu a patu, dobře sešrané, umělé bicí, bůhví proč při soutěži použité, zněly často synteticky, poslední písnička Propil jsem slunce je hitovka jako hrom. Kapela si výrazně uškodila mluveným slovem.

Jindřich Černohorský s kapelou - dobře zahrané, ale dost uspávací, druhý den na recitálu vyzněli mnohem lépe, zaujalo mě, jak Jindrovi na malé scéně skvěle hrála kytara.

Paapaa - možná v klubu, ale na amfíku vystoupení vůbec nevyznělo, styl humoru nekoresponduje s mým stylem humoru.

Čáry máry - zdálo se mi, že chybí trochu dravosti, takový folk 80. let, poslední píseň *Korále* je moc pěkná.

Pocity - měli skvělé reference ze semifinále vystoupení, u všeho mám napsané "Příjemná píseň, příjemné vokály", ale chtělo se mi při jejich písničkách trochu spát.

Quaoar - holky znám již dlouho a mám jejich hudbu rád, hezké dvojhlasy a skvělá kytaristka, nakonec oceněná porotou. Dle ohlasu lidí byla zřejmě jejich hudba pro portovní posluchače těžká a nestravitelná.

Markéta Zdeňková kvartet - profesionální, hudbě se nedá nic vytknout, ale trochu akademické, poslední píseň byla představena jako přisprostlá, ale byl to jen lehký závan přisprostlosti:-), myslím, že chlapci z CZ by se tématu zhostili poněkud jadrněji.

Kapely hrály vesměs technicky dobře, některé skvěle. Objevilo se poměrně málo písní s nosnou melodií, která se vryje do paměti, za dva dny jsem slyšel celkem čtyři - *Podzemí* od Marodů,

Propil jsem slunce

od Kosmonauta a Nevermore,

Korále

od Čáry máry a

Někdy je potřeba se pořádně ožrat

od CZ.

Některé kapely jsem měl možnost slyšet druhý den na recitálu. Poznatek, který jsem učinil je, že se často jednalo o dvě nesouměřitelná vystoupení. Kdyby porota hodnotila na malé scéně, dost možná, že by výsledky byly jiné. Výrazně lépe vyznělo na malé scéně vystoupení kapely

Finálová soutěž Porty 2014 aneb "Koho jste nám to proboha vybrali?"

Napsal uživatel Honza Komín
Neděle, 06 Červenec 2014 20:51

Rendez-fou, jejíž kvalitu jsem bohužel docenil až po soutěži.

Některé kapely se ve velkém prostoru doslova utopily, těžší to měli především písničkáři a kapely s menším počtem členů a převahou akustických nástrojů. Poznání je to, že jakékoli hodnocení je subjektivní, někdo vyzní více na velkém prostoru, někdo na malém, čím větší je prostor, tím výraznější determinační element musí kapela mít, ať už se jedná o hudební, pohybovou či vizuální stránku.

Z mého působení v porotě jsem si odnesl několik poznatků, z nichž největší je ten, že porotování není vůbec jednoduché.

V neděli jsem po vyhlášení odjížděl z Porty a několikrát vyslechl: *"Proboha, koho jste to vybrali?"* Trochu mě to zamrzelo, ale pak jsem potkal Balíka a ten pronesl:
"Neřeš to. Patnáct let jsem porotoval a je to stále stejné, všem se nikdy nezavděčíš."

Pro ePortýr a Folktime napsal Honza Komín